

15) Zarząd Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych w Warszawie — (bc), 16) Polska Agencja Prasowa w Warszawie — (bc), 17) Centralny Inspektorat Standaryzacji w Warszawie — (bc), 18) Ośrodek Postępu Technicznego w Katowicach — (bc), 19) Zarząd Artykułów Sanitarnych w Warszawie — (bc), 20) Centralne Biuro Jakości Wyrobów w Warszawie — (bc), 21) Zakład do Spraw Remontów Obiektów JWAR w Polsce — (bc), 22) Biuro Opieki nad Grobami Obcokrajowców w Warszawie — (bc),	23) Resortowy Ośrodek Informatyki Rolnictwa w Warszawie — (bc), 24) Zakład Konserwacji Urządzeń Wodnych i Melioracyjnych w Ciechanowie — (bt), 25) Zakład Hodowli Zwierząt Laboratoryjnych w Łomnie koło Warszawy — (bc), 26) Ośrodek Medycyny Pracy Budowlanych w Warszawie — (bc), 27) wojewódzkie zakłady obsługi inwestycyjnej — (bt).

Podany w nawiasie skrót „bc” oznacza, że zakłady budżetowe działają w zakresie budżetu centralnego, a skrót „bt” oznacza, że zakłady budżetowe działają w zakresie budżetów terenowych.

207

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 grudnia 1984 r.

w sprawie zasad gospodarki finansowej funduszy celowych.

Na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady gospodarki finansowej funduszy celowych, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia, zwanych dalej „funduszami”.

2. Przepisy zarządzenia mają również zastosowanie do funduszy tworzonych na podstawie ustaw oraz art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286 oraz z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173), jeżeli uchwała rady narodowej o utworzeniu funduszu nie określa odrębnie takich zasad.

§ 2. 1. Fundusz jest przeznaczony wyłącznie na cele określone w akcie o jego utworzeniu.

2. Z funduszu mogą być dokonywane wypłaty wynagrodzeń lub nagród tylko w wypadku, gdy przepis o utworzeniu funduszu przewiduje tego rodzaju wypłaty.

3. Fundusz może być zasilany dotacją z budżetu lub z innych źródeł na warunkach określonych w akcie o utworzeniu funduszu lub w odrębnych przepisach.

§ 3. 1. Środki pieniężne funduszu gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym.

2. Podstawą otwarcia rachunku jest zawiadomienie banku przez dysponenta o utworzeniu funduszu.

3. Rodzaj rachunku bankowego funduszu określa zarządzenie Ministra Finansów w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu państwa.

§ 4. 1. W razie likwidacji funduszu akt o jego likwidacji stanowi dla banku podstawę do zamknięcia rachunku funduszu w terminie określonym w tym akcie.

2. Środki pozostałe po dokonaniu rozliczeń likwidacyjnych funduszu podlegają przekazaniu do budżetu lub na inne cele określone w akcie o likwidacji funduszu — w terminie określonym w tym akcie.

§ 5. 1. Jednostka, której akt o utworzeniu funduszu powierza zarząd całym funduszem lub którą ustanawia dysponentem, jest dysponentem głównym. Jeżeli funduszowi została przyznana osobowość prawną, dysponentem głównym jest ten fundusz.

2. Jednostka upoważniona do dysponowania częścią środków funduszu jest dysponentem niższego stopnia.

3. Dysponent główny może wyznaczać dysponentów niższego stopnia.

§ 6. 1. Plan finansowy funduszu, obejmujący wszystkie źródła przychodów i rodzaje rozchodów, określone w akcie o utworzeniu funduszu, łącznie ze stanem środków obrotowych na początek i koniec roku, opracowuje się na okres roku budżetowego według zasad określonych w przepisach dotyczących opracowywania projektu budżetu centralnego i projektów budżetów terenowych.

2. Jeżeli akt o utworzeniu funduszu przewiduje dotacje z budżetu, plan finansowy powinien określać rodzaje dotacji, uwzględniając ich podział na:

- 1) dotacje stanowiące uzupełnienie funduszu,
- 2) dotacje celowe przeznaczone na wykonanie określonych zadań.

3. Do planu finansowego funduszu załącza się:

- 1) kalkulację przychodów,
- 2) kalkulację rozchodów z wyodrębnieniem środków przeznaczonych na wynagrodzenia, jeżeli mają być one finansowane z funduszu wynagrodzeń,
- 3) dane co do stanu zapasów materiałów oraz stanu środków pieniężnych, należności i zobowiązań na początek i koniec roku.

§ 7. Dysponenci funduszków dla poszczególnych rodzajów przychodów i rozchodów stosują w planowaniu, ewidencji i sprawozdawczości podziałki określone w przepisach o klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych.

§ 8. Dysponenci funduszków opracowują corocznie plan przychodów i rozchodów funduszu oraz wysokość planowanej nadwyżki na koniec roku, jak również sprawozdanie z wykonania zadań w zakresie przychodów i rozchodów funduszu oraz stan nadwyżki na koniec roku.

§ 9. 1. Po uchwaleniu budżetu państwa przez Sejm i po ustaleniu szczegółowego podziału dochodów i wydatków budżetu centralnego dysponenci główni zatwierdzają zbiorcze plany finansowe funduszków budżetu centralnego oraz plany tych funduszków dla dysponentów niższego stopnia.

2. Dysponenci niższego stopnia zatwierdzają plany finansowe funduszu dla podległych dysponentów na podstawie zatwierdzonych planów zbiorczych.

3. Przy zatwierdzaniu planów finansowych należy przestrzegać zgodności z ustalonymi w zatwierdzonych planach zbiorczych kwotami:

- 1) funduszu wynagrodzeń mającego charakter wiążący,
- 2) dotacji z budżetu.

§ 10. Po uchwaleniu budżetu terenowego przez radę narodową i po ustaleniu szczegółowego podziału dochodów i wydatków tego budżetu następuje zatwierdzenie planów finansowych funduszków, przy czym przepisy § 9 stosuje się odpowiednio.

§ 11. Wypłaty z rachunku funduszu mogą być dokonywane do wysokości sum zgromadzonych na tym rachunku.

§ 12. Środki funduszu dysponenta niższego stopnia, nie wykorzystane po wykonaniu zadania lub przeznaczone na zadania, które nie mogą być wykonane, podlegają zwrotowi na rachunek funduszu dysponenta głównego.

§ 13. Jeżeli sprawozdanie finansowe dysponenta niższego stopnia wykazuje stan środków obrotowych na koniec roku wyższy od stanu planowanego na początek roku następnego, dysponent funduszu wyższego stopnia ustala wysokość i przeznaczenie ponadplanowych środków funduszu albo zarządza ich przekazanie na rachunek dysponenta głównego.

§ 14. 1. Dysponent funduszu obowiązany jest czuwać, aby stan zapasów materiałów objętych funduszem nie przekraczał faktycznych potrzeb oraz aby należności na rzecz funduszu były realizowane we właściwych terminach.

2. Jeżeli przez dłuższy czas utrzymuje się nie uzasadniony stan zapasów materiałów, przekraczający faktyczne potrzeby, lub nie są realizowane należności, dysponent funduszu wyższego stopnia wyznacza termin usunięcia nieprawidłowości, a w razie nieusunięcia ich w terminie zarządza:

- 1) wstrzymanie dotacji budżetowej przewidzianej planem finansowym,
- 2) zablokowanie określonych środków na rachunku funduszu lub przekazanie zbędnych środków funduszu na rachunek dysponenta głównego.

§ 15. 1. Dotacja budżetowa przewidziana w planie finansowym funduszu powinna być przekazywana w zależności od realizacji zadań rzeczowych objętych tym planem.

2. Dotacje celowe mogą być wykorzystane po wyzerpaniu w pierwszej kolejności własnych środków funduszu przeznaczonych na ten sam cel, jeżeli akt o utworzeniu funduszu nie stanowi inaczej.

3. Dotacja celowa podlega rozliczeniu po wykonaniu określonego zadania. Wynikające z rozliczenia nie wykorzystane środki dotacji celowej zwraca się do budżetu, z którego była udzielona dotacja.

§ 16. 1. Zmiany planu finansowego funduszu przeprowadza dysponent wyższego stopnia.

2. Zmiany planu finansowego funduszu, powodujące zwiększenie dotacji budżetowej, mogą być dokonywane wyłącznie po wprowadzeniu odpowiednich zmian w budżecie.

3. Rozchody ustalone w poszczególnych paragrafach planu finansowego funduszu mogą być przekraczane bez zmiany planu, jeżeli jest to uzasadnione względami gospodarczymi i jeżeli znajdują pokrycie w ponadplanowych przychodach, w ograniczeniu planowanych rozchodów lub w środkach zgromadzonych w latach poprzednich, pod warunkiem że nie spowoduje to zwiększenia funduszu wynagrodzeń mającego charakter wiążący, chyba że przepisy odrębne zezwalają na takie zwiększenie.

§ 17. Dysponenci funduszu prowadzą księgowość zgodnie z typowym planem kont dla jednostek i zakładów budżetowych oraz sporządzają sprawozdania zgodnie z przepisami o sprawozdawczości budżetowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

§ 18. Jeżeli przepisy o utworzeniu funduszu celowego przewidują finansowanie inwestycji, to w tym zakresie stosuje się przepisy w sprawie zasad finansowania inwestycji jednostek i zakładów budżetowych.

§ 19. 1. Nadzór nad gospodarowaniem środkami funduszków sprawują dysponenti wyższego stopnia.

2. Dysponent funduszu wyższego stopnia uprawniony jest do przeprowadzania kontroli wykonania planów finansowych dysponentów funduszu niższego stopnia w drodze badania księgowości i sprawozdawczości oraz przebiegu wykonania zadań.

§ 20. 1. Środki funduszków celowych budżetów rad narodowych stopnia podstawowego oraz jednostek budżetowych objętych tym budżetem, jak również środki funduszków utworzonych uchwałą rady narodowej gromadzone są na odrębnych rachunkach bankowych.

2. Środki funduszków w miastach: Sopocie, Kołobrzegu, Nowym Sączu i Zakopanem gromadzone są na rachunkach regionalnych funduszków rozwoju, utworzonych na podstawie odrębnych przepisów.

§ 21. Rozliczenia budżetu centralnego z funduszem utworzonym na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235) dokonywane są co miesiąc, natomiast za grudzień — w terminie do dnia 12 stycznia roku następnego.

§ 22. 1. Rachunek funduszu dobrowolnych świadczeń społecznych, utworzonego na podstawie rozporządze-

nia Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie funduszy dobrowolnych świadczeń społecznych (Dz. U. Nr 39, poz. 233 i z 1970 r. Nr 7, poz. 57), może być otwarty przez poszczególnych dysponentów po złożeniu w banku odpisu decyzji powziętej zgodnie z przepisami § 2 rozporządzenia.

2. Zmiany planu finansowego funduszu, połączone ze zmianą przeznaczenia środków określonego przez świadczącego, mogą być dokonane tylko za jego zgodą.

3. Po wykonaniu zadania, na które fundusz został przeznaczony, dysponent funduszu przelewa pozostałe

środki zgodnie z § 5 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, i likwiduje rachunek funduszu.

§ 23. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 18 lutego 1978 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszami celowymi (Monitor Polski Nr 9, poz. 31).

§ 24. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 1984 r. (poz. 207)

WYKAZ FUNDUSZÓW CELOWYCH

Lp.	Nazwa funduszu	Akt prawny będący podstawą utworzenia funduszu
01	Fundusz emerytalny	ustawa z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235)
02	Fundusz alimentacyjny	ustawa z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. z 1983 r. Nr 10, poz. 54 i z 1984 r. Nr 3, poz. 13)
03	Fundusz gospodarki wodnej	ustawa z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 oraz z 1983 r. Nr 44 poz. 201)
04	Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku	ustawa z dnia 26 maja 1978 r. o utworzeniu Głównego Komitetu Turystyki (Dz. U. Nr 14, poz. 60)
05	Wojewódzkie fundusze turystyki i wypoczynku	ustawa z dnia 26 maja 1978 r. o utworzeniu Głównego Komitetu Turystyki (Dz. U. Nr 14, poz. 60)
06	Terenowe fundusze odnowy zabytków	ustawa z dnia 26 kwietnia 1979 r. o terenowych funduszach odnowy zabytków (Dz. U. Nr 8, poz. 46)
07	Fundusz ochrony środowiska	ustawa z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201)
08	Fundusz ochrony gruntów rolnych	ustawa z dnia 26 marca 1982 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 11, poz. 79 i z 1984 r. Nr 35, poz. 185)
09	Fundusz Rozwoju Kultury	ustawa z dnia 4 maja 1982 r. o Narodowej Radzie Kultury oraz o Funduszu Rozwoju Kultury (Dz. U. Nr 14, poz. 111)
10	Państwowy fundusz kombatanów	ustawa z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatanów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269)
11	Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników	ustawa z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268 i z 1984 r. Nr 52, poz. 269)
12	Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej	ustawa z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334)
13	Centralny Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej	ustawa z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181)
14	Wojewódzkie fundusze rozwoju kultury fizycznej	ustawa z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181)
15	Fundusz gminny i fundusz miejski	ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz. U. Nr 52, poz. 269)
16	Fundusz dobrowolnych świadczeń społecznych	rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie funduszy dobrowolnych świadczeń społecznych (Dz. U. Nr 39, poz. 233 i z 1970 r. Nr 7, poz. 57)

Lp.	Nazwa funduszu	Akt prawny będący podstawą utworzenia funduszu
17	Fundusz rozwoju miasta Kołobrzegu i regionu	uchwała nr 267 Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1971 r. w sprawie dalszego rozwoju m. Kołobrzegu i powiatu kołobrzesckiego
18	Fundusz Rozwoju Twórczości Plastycznej	uchwała nr 244 Rady Ministrów z dnia 9 września 1972 r. w sprawie utworzenia Funduszu Rozwoju Twórczości Plastycznej (Monitor Polski Nr 45, poz. 241)
19	Fundusz rozwoju miasta Sopotu	uchwała nr 240 Rady Ministrów z dnia 14 października 1974 r. w sprawie utworzenia funduszu rozwoju miasta Sopotu (Monitor Polski Nr 35, poz. 205)
20	Fundusz mieszkaniowy Ministerstwa Sprawiedliwości	uchwała nr 23 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1977 r. w sprawie funduszu mieszkaniowego Ministerstwa Sprawiedliwości (Monitor Polski Nr 5, poz. 34)
21	Terenowe fundusze mieszkaniowe	uchwała nr 1 Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1980 r. w sprawie terenowych funduszy mieszkaniowych (Monitor Polski Nr 1, poz. 2 i z 1983 r. Nr 3, poz. 19)
22	Fundusz Rozwoju Województwa Nowosądeckiego	uchwała nr 20 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1980 r. w sprawie Funduszu Rozwoju Województwa Nowosądeckiego
23	Tatrzański fundusz rozwoju	uchwała nr 138 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1980 r. w sprawie kierunków rozwoju miasta Zakopanego i gminy Tatrzańskiej
24	Fundusz pomocy rodzinie	uchwała nr 1 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1982 r. w sprawie utworzenia funduszu pomocy rodzinie, zm. uchwałą nr 86 z dnia 14 lipca 1983 r.
25	Fundusz finansowania prac geologicznych	uchwała nr 138 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1982 r. w sprawie funduszu finansowania prac geologicznych (Monitor Polski Nr 17, poz. 139 i z 1984 r. Nr 22, poz. 149)
26	Fundusz Ochotniczych Hufców Pracy	uchwała nr 260 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1982 r. w sprawie dalszego rozwoju Ochotniczych Hufców Pracy (Monitor Polski Nr 31, poz. 267 i z 1984 r. Nr 1, poz. 4)
27	Fundusz rozwoju bieżnikowania opon	uchwała nr 273 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1982 r. w sprawie zapewnienia warunków rozwoju bieżnikowania opon trakcyjnych
28	Fundusz prac badawczych	uchwała nr 282 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych oraz zasad działalności jednostek badawczych (Monitor Polski z 1983 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 43, poz. 252)
29	Fundusz surowców wtórnych	uchwała nr 13 Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1983 r. w sprawie funduszu surowców wtórnych (Monitor Polski Nr 8, poz. 48 i z 1984 r. Nr 19, poz. 133)
30	Centralny fundusz oszczędnościowy paliw, energii, surowców i materiałów	uchwała nr 137 Rady Ministrów z dnia 17 października 1983 r. w sprawie utworzenia centralnego funduszu oszczędnościowego paliw, energii, surowców i materiałów (Monitor Polski Nr 36, poz. 202)
31	Fundusz Literatury	uchwała nr 149 Rady Ministrów z dnia 29 października 1983 r. w sprawie utworzenia Funduszu Literatury (Monitor Polski Nr 36, poz. 204)
32	Fundusz przeciwalkoholowy	uchwała nr 177 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1983 r. w sprawie funduszu przeciwalkoholowego (Monitor Polski Nr 41, poz. 236)
33	Fundusz jedwabnictwa	uchwała nr 56 Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1984 r. w sprawie zwiększenia produkcji i przetwórstwa z jedwabiu naturalnego

Lp.	Nazwa funduszu	Akt prawny będący podstawą utworzenia funduszu
34	Fundusz rozwoju wodociągów i kanalizacji w miastach	uchwała nr 178 Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 1984 r. w sprawie funduszu rozwoju wodociągów i kanalizacji w miastach (Monitor Polski Nr 28, poz. 187)
35	Fundusz Rozwoju Rynku	uchwała nr 182 Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1984 r. w sprawie utworzenia i-wykorzystywania Funduszu Rozwoju Rynku (Monitor Polski Nr 29, poz. 200)

208

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 grudnia 1984 r.

w sprawie zasad ustalania wysokości i trybu przekazywania przez osobę kierowaną do pracy za granicą wpłat w walucie obcej na rzecz jednostki kierującej oraz sposobu wykorzystania tych wpłat.

Na podstawie § 10 ust. 1 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 3 września 1984 r. w sprawie zasad podejmowania pracy przez obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych (Monitor Polski Nr 23, poz. 157) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obywatel polski, kierowany do pracy za granicą u pracodawcy zagranicznego, zwany dalej „obywatelem polskim”, jest obowiązany:

- 1) dokonywać miesięcznych wpłat w walucie obcej na rzecz jednostki kierującej, o której mowa w § 4 ust. 1 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 3 września 1984 r. w sprawie zasad podejmowania pracy przez obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych (Monitor Polski Nr 23, poz. 157), w wysokości określonej w umowie zawartej z tą jednostką,
- 2) dokonywać wpłat w terminie do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, jeżeli wynagrodzenie jest płatne z dołu, lub za miesiąc bieżący, jeżeli wynagrodzenie jest płatne z góry,
- 3) zawiadamiać jednostkę kierującą o każdej zmianie wysokości wynagrodzenia brutto, w celu dokonania odpowiedniej korekty wysokości wpłat.

2. Wpłaty mogą być dokonywane:

- 1) w gotówce,
 - 2) czekiem, przekazem bankowym,
 - 3) przelewem z innego rachunku, w tym również z rachunku walutowego „A”,
- na rachunek jednostki kierującej w jednym z banków polskich.

§ 2. 1. Wysokość wpłat w walucie obcej wymiennej od obywatela polskiego na rzecz jednostki kierującej jest ustalana w zależności od wysokości otrzymywanego przez obywatela polskiego miesięcznego wynagrodzenia brutto, określonego w umowie o pracę z pracodawcą zagranicznym — przy zastosowaniu stawek podanych w załączniku nr 1.

2. Jeżeli wynagrodzenie jest płatne w walucie obcej niewymiennej, a 50% tego wynagrodzenia podlega transferowi, wysokość wpłat na rzecz jednostki kierującej w walucie obcej wymiennej oblicza się od części wynagrodzenia podlegającej transferowi — przy zastosowaniu stawek podanych w załączniku nr 2.

3. Jeżeli wynagrodzenie płatne w walucie obcej niewymiennej podlega transferowi w innej części niż określona w ust. 2, wysokość wpłat na rzecz jednostki kierującej jest ustalana w decyzji Ministra Finansów, wydanej w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego.

4. Za walutę obcą wymienną uważa się tę walutę, która została określona jako wymienna przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

5. Przez wynagrodzenie brutto rozumie się wynagrodzenie zasadnicze wraz z dodatkami, z wyłączeniem dodatków o charakterze świadczeń rodzinnych i związanych z przesiedleniem obywatela polskiego.

6. Umowa między obywatelem polskim a jednostką kierującą może zawierać ustalenie, że wynagrodzenie brutto obejmuje również równowartość świadczeń rzeczowych, które obywatel polski otrzymuje od pracodawcy zagranicznego.

§ 3. 1. Z wpłat uzyskanych od obywateli polskich jednostka kierująca pokrywa poniesione przez nią w walutach obcych koszty związane ze skierowaniem obywateli polskich do pracy za granicą. Pozostałe kwoty jednostka kierująca odprzedaje Narodowemu Bankowi Polskiemu.

2. Przez koszty ponoszone przez jednostkę kierującą w walutach obcych rozumie się wydatki:

- 1) na utrzymanie za granicą stałych przedstawicieli jednostki kierującej, wykonujących czynności związane z kierowaniem obywateli polskich do pracy za granicą oraz ich obsługą,
- 2) na cele związane z kierowaniem obywateli polskich do pracy za granicą oraz ich obsługą.

3. Wysokość środków w walucie obcej przeznaczonych na pokrycie kosztów ponoszonych przez jednostkę kierującą jest ustalana przez Ministra Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Finansów, na wniosek tej jednostki. We wniosku należy określić i uzasadnić wysokość środków niezbędnych na pokrycie kosztów oraz przewidywaną wysokość wpłat od obywateli polskich skierowanych przez tę jednostkę.